

מ"ת 30375/12/20 - מדינת ישראל נגד מחמד האדיה, עבדאלסמד האדיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 30375-12-20 ישראל נ' האדיה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 899029/2020

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. מחמד האדיה
2. עבדאלסמד האדיה (עציר)

החלטה

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיף 329(א)(1) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ומייחס למשיב 2 עבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום, בין המשיבים, שהם אחים, לבין אדם אחר (להלן: המתלונן) קיים סכסוך. ביום 30.11.20 הגיע המשיב 1 עם עגלת תירס לרחוב אל מונתזה בשכונת אבו תור על מנת למכור תירס. המתלונן, שהיה ברכבו, הבחין במשיב 1 מעמיד את העגלה במקום. הוא נסע אל המשיב 1 כדי לשוחח עמו אודות הסכסוך ביניהם. בשלב מסוים המשיב 1 קילל את המתלונן, אשר יצא מרכבו והחל לצלם אותו. סמוך לכך הגיע למקום המשיב 2, כשראשו מכוסה ברדס וסכין בכיסו. כאשר הגיע לעגלה, המשיב 2 שלף את הסכין והחל לדקור את המתלונן בראשו, בפניו, בצווארו ובכתפו. המשיב 1 פיזר על עיניו של המתלונן חומר אשר גרם לצריבה בעיניו, אחז חפץ חד והיכה את המתלונן באמצעות החפץ בראשו, בפניו, בצווארו ובכתפו. מיד לאחר מכן המשיבים נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשים אלה, נגרמו למתלונן חבלות חמורות בראשו, בלסת, בצוואר, בכתף השמאלית ובפנים והוא הובהל לבית חולים שם אושפז למשך יומיים.

3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. משיב 1 מודה בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת הנטען וכן בקיומה של עילת מעצר וחזקת מסוכנות סטטוטורית. לעומת זאת, המשיב 2 חולק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו. לטענתו, הוא

עמוד 1

לא זוהה כמי שהיה מעורב בתקיפת המתלונן, אפילו לא באופן לכאורי ולחלופין קיים כרסום ראייתי משמעותי בעניין זה.

5. לטענת ב"כ המשיבים, עיון בכתב האישום מעלה כי העיקר חסר מן הספר, מבחינה זו שלא פורט במסגרתו כי האירוע מושא כתב האישום הוא חלק ממכלול אירועים רחב יותר. מספר חודשים לפני האירוע בנו של המתלונן דקר את המשיב 2. בעקבות זאת נערך הסכם עטווה והמתלונן שילם תשלום כספי. באירוע מושא כתב האישום, המתלונן דרש מהמשיב 1, שהוא כאמור אחיו של המשיב 2, להשיב לו את הכספים ששילם. המבקשת, מטעמיה שלה, בחרה שלא לחקור אודות הפרשה במלואה, ולהתמקד רק באירוע מושא כתב האישום. יתרה מכך, גם לגבי אירוע זה עצמו, המתלונן שהה ברכבו כשמונה דקות לפני שירד מהרכב. כשירד מרכבו, צילם את המשיב 1 והפך את אחת הקערות שהייתה על העגלה. כמו כן, המתלונן קיבל כלי כלשהו מאחינו שהיה לידו, ואין לשלול כי מדובר בכלי משחית כגון סכין. חלק זה באירוע לא נחקר ולא נכלל בגדרי עובדות כתב האישום.

6. אשר למשיב 2, הוא מכחיש כי נכח באירוע ולטענתו, לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית הקושרת אותו אליו מלבד גרסת המתלונן, אשר אין מקום להתבסס עליה. זאת, שכן גרסתו רוויה בפרכות וסתירות היורדות לשורשו של עניין וגבייתה לוותה במחדלי חקירה. המתלונן מסר שלוש הודעות שבהן הציג גרסאות סותרות. בהודעתו מיום 30.11.20, אשר נמסרה בהיותו עדיין מאושפז בבית החולים (להלן: ההודעה הראשונה), טען כי יצא מרכבו על מנת לדבר עם משיב 2. בהודעות נוספות שמסר לאחר מכן, המתלונן חזר בו מדבריו אלה וטען כי הלך לדבר עם המשיב 1. בהודעה הראשונה גם טען כי אביהם של המשיבים היה מעורב באירוע, והיה זה שריסס את פניו בחומר ותקף אותו עם סכין בלחי, בעוד המשיב 1 תקף אותו עם מוט. בהודעות שנתנו לאחר מכן עולה כי באירוע היו שני תוקפים בלבד ולא שלושה וכי אביהם של המשיבים כלל לא נכח בו.

7. בהודעות הבאות החל לתקן את גרסתו. בהודעתו השנייה, מיום 3.12.20 נמסרה הגרסה עליה מבוסס כתב האישום. לפי גרסה זו, המשיב 1 החזיק בסכין. המתלונן מסר על האירוע הקודם ועל כך שדרש ממשיב 1 להשיב לו את כספו. בהודעתו השלישית, מיום 7.12.20, הופנה המתלונן לסרטון וידאו בו תועד האירוע והוא נשאל לגבי גרסתו בהודעה הראשונה. המתלונן טען כי מצבו הרפואי גרם לו לבלבול. כאשר נשאל מדוע לקח את הסיר שהיה על העגלה, טען שמדובר בסיר שלו. הוא אישר כי אחיינו, ילד כבן 13 שנים (להלן: האחין), הוציא משהו מהרכב, אולם לא זכר מהו. לטענת ב"כ המשיבים, רואים בסרטון חפץ חד. האחין לא נחקר על כך.

8. ב"כ המשיבים מוסיף וטוען כי אף יתר הראיות לא קושרות את המשיב 2 לאירוע. לטענתו, אין מקום לבסס את זיהויו של המשיב 2 על סמך הודעת האחיין. אמנם האחיין זיהה את שני המשיבים. אולם מדובר בהודעת בעל עניין ובמי שמסר לדודו חפץ מסוכן. כמו כן, גרסתו לגבי האירוע סותרת את גרסת המתלונן. הוא מסר בהודעתו כי מי שהחזיק בסכין הוא המשיב 2 ולא המשיב 1, אשר תקף את המתלונן עם אגרופיו. כמו כן מסר כי החומר שנזרק לכיוון המתלונן היה מלח. כאמור, האחיין לא נחקר לגבי החפץ שמסר למתלונן.

מר פהאד שווקי (להלן: שווקי), בעל מכולת שסמוכה לאירוע, הוא עד ראייה ניטרלי, אולם הסרטון המתעד את האירוע הוצג לפניו לצורך זיהוי המעורבים באירוע רק לאחר שהוכוון לכך קודם. הוא מזהה את המשיב 1 אולם לגבי המשיב 2 מוסר "אני חושב שזה אח שלו הקטן". אין באמרה זו כדי לבסס זיהוי, אף לא לעניין ראיות לכאורה.

מוסעב, בנו של שווקי, נכח במקום האירוע אך לא זיהה את המשיב 2.

שני מעסיקיו של המשיב 2, מוראד קומבוז (להלן: קומבוז) ואחמד גול (להלן: גול), אינם מזהים את המשיב 2 ברמה הלכאורית הנדרשת. שניהם מזהים אותו בסרטון רק לאחר שהם מונחים לכך באמצעות שאלות מדריכות. קומבוז הבהיר כי אם היו מראים לו את הסרטון בתחילה לא בטוח כלל שהיה יודע במי מדובר. גול מסר שהוא לא בטוח לגבי הזיהוי כי התמונה לא ברורה.

הוריהם של המשיבים ואחיהם מזהים בסרטון את המשיב 1, אולם לא מזהים את המשיב 2.

9. המבקשת טוענת מצדה כי קיימות ראיות לכאורה, ברף הנדרש הקושרות את המשיב 2 לאירוע, כמפורט בכתב האישום, ובהן תיעוד האירוע בוידאו וזיהוי המשיבים על ידי המתלונן, האחיין, שווקי ואם המשיבים. אמנם אין בהודעותיהם של קומבוז וגול, כשלעצמן, לבסס תשתית ראייתית מספקת אולם הן מחזקות אותה. הסתירות בגרסת המתלונן אינן רלבנטיות לעניין הזיהוי.

אשר לטענה כי הפרשה נחקרה באופן חלקי בלבד, טוענת המבקשת כי עיקר פרטי האירוע אינם שנויים במחלוקת וכי המשיבים לא הציג את גרסתם בעניין.

10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, צפיתי בסרטונים המתעדים את האירוע ועיינתי בחומר הראיות מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברף הנדרש להוכחת קיומן של ראיות לכאורה גם לגבי משיב 2, אם כי ברף נמוך יותר משל המשיב 1.

כפי שהבהירה המבקשת, האירוע כולו תועד במצלמות. אמנם בחלק מהאירוע המשיב 2 חובש על ראשו ברדס המקשה על זיהויו באופן ישיר כפי שזוהה משיב 1. אולם ניתן לראות את פניו כאשר הוא נס מהזירה יחד עם אחיו לאחר תקיפת המתלונן. המשיב 2 זוהה בסרטון על ידי מספר עדים כמי שהיה מעורב באירוע. המתלונן, שמכיר את שני המשיבים, זיהה אותם בסרטון. שווקי, שאינו בעל עניין כלשהו בסכסוך, זיהה בסרטון את המשיב 1 ואת האדם השני כ"אח שלו הקטן" (הודעה מיום 9.12.20 ש' 97-88). אביהם של המשיבים אמנם אינו מזהה את המשיב 2 בסרטון (להבדיל ממשיב 1 אותו הוא כן מזהה), אולם האם, אשר תחילה לא מזהה אותו בתמונה שהוצגה לה מתוך הסרטון, מזהה את המשיב 2 לאחר שמציגים לה תמונת מסך מוגדלת (הודעה מיום 12.3.20 ש' 235-231). אשר להודעתם של קומבוז וגול, מעסיקיו של המשיב 2. אמנם עדותם לא מבססת, כשלעצמה, את זיהויו של משיב 2 כמי שהיה מעורב באירוע. עם זאת, היא מחזקת את התשתית הראייתית הקיימת בעניין זה. עדותו של גול אף קושרת את המשיב 2 לאירוע בכך שמסר כי התקשר למשיב 2 ביום 29.11.20 או יום לאחר מכן בענייני עבודה והלה מסר לו כי לא יגיע לעבודה במשך שבוע לפחות כי יש לו בעיה עם משפחה אחרת (הודעתו של גול מיום 8.12.20 ש' 54-40). לכך יש להוסיף כי האחין, שהיה עד ראייה ישיר לאירוע, מסר בהודעתו גרסה מלאה ומפורטת לגבי השתלשלותו, מי היה מעורב בו וחלקו של כל אחד מהם בתקיפה (הודעתו מיום 8.12.20 ש' 72-54). הוא העיד כי שני המשיבים היו מעורבים בו וזיהה אותם בסרטון שתיעד את האירוע (שם ש' 113-110).

11. נוכח כל האמור, מסקנתי היא כי די בראיות שפורטו כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמשיב 2 ביצע את המיחוס לו בכתב האישום. מכאן עולה כי קמה בעניינו עילת מעצר של מסוכנות שכן המעשים המתוארים בכתב האישום מעוררים חשש ממשי לפגיעה בחיי אדם.

12. **אשר לחלופת מעצר.** למותר לומר כי מהמעשים המיוחסים למשיבים נשקפת מסוכנות רבה. נקודת המוצא במעשים מסוג זה היא ברגיל, שיש להותיר את החשוד בביצועם מאחורי סורג ובריח. לכך יש להוסיף כי לחובת המשיב 1 שבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש (הכוללות בין היתר, גניבה, התפרצות לבית מגורים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, שוד, מעשה מגונה תוך שימוש בכוח, תקיפה סתם ותקיפה כדי לבצע פשע ואיומים) בגין ריצה מאסרים בפועל. חרף האמור, ולמרות שאין להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למשיבים, בנסיבות העניין אני סבורה שאין לשלול מראש, לגבי שני המשיבים, קיומה של חלופת מעצר אשר יהיה בה כדי ליתן מענה הולם למסוכנותם. לגבי המשיב 1, נתתי דעתי לכך שמהסרטון עולה כי המתלונן נצפה כמי שחוסם את הגישה לעגלה שלו, וכמי שלכאורה מתעמת עמו בכך שנטל ממנה חפצים וכן לכך שלא מיוחסת לו עבירה של החזקת סכין ואינו מואשם בתקיפה באמצעותה. לגבי משיב 2, נתתי דעתי לכך שמדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, וכן לכך שעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית בעניינו

פחותה מזו של המשיב 1.

13. שירות המבחן יכין תסקיר בגדרו יבחן חלופות שיוכלו ליתן מענה הולם למסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיבים, הכוללות, בין היתר, ריחוק גיאוגרפי מביתו של המתלונן ואיזוק אלקטרוני. התסקיר יכלול התייחסות להתאמתם למעצר בפיקוח אלקטרוני, מקום הפיקוח המוצע, דירים נוספים המתגוררים בו וערבים שיש בידם לפקח על המשיבים.

התסקיר יוגש עד יום 28.1.21.

נקבע לדין ביום 31.1.21 בשעה 13:30.

המשיבים יוזמנו על ידי שב"ס בהתאם לנהלים.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית.

14. המשיב יוותר במעצר עד לקבלת ההחלטה.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים, לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.